

Sygn. akt V KK 140/19

POSTANOWIENIE

Dnia 12 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Stanisław Zabłocki (przewodniczący)

SSN Kazimierz Klugiewicz (sprawozdawca)

SSN Andrzej Tomczyk

Protokolant Anna Korzeniecka-Plewka

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 12 września 2019 r.,
w sprawie **W. B.** ,
obwinionego z art. 96 § 3 k.w.,
kasacji, wniesionej przez Rzecznika Praw Obywatelskich,
na korzyść obwinionego,
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 29 grudnia 2016 r., sygn. akt IV Kz (...),
utrzymującego w mocy zarządzenie sędziego Sądu Rejonowego w W.
z dnia 11 lipca 2016 r., sygn. akt VI W (...),

p o s t a n o w i ł:

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać Sądowi Okręgowemu w W. do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 19 maja 2016 r., sygn. akt VI W (...), Sąd Rejonowy w W. uznał W. B. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to, na mocy art. 96 § 3 k.w., wymierzył mu karę grzywny w wysokości 300 złotych oraz obciążył go kosztami postępowania (k. 75). W dniu 27 maja 2016 r. W. B. nadał w urzędzie

pocztowym w W. przesyłkę do Sądu Rejonowego w W., która zawierała wniosek o sporządzenie uzasadnienia ww. wyroku oraz doręczenie odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem (k. 76 - 77).

Zarządzeniem z dnia 1 czerwca 2016 r. Przewodniczący Wydziału VI Karnego Sądu Rejonowego w W. zobowiązał obwinionego do uzupełnienia w terminie 7 dni braków wniosku przez wskazanie, czy wniosek o uzasadnienie dotyczy całości wyroku, czy jedynie rozstrzygnięcia o karze (k. 79). Obwiniony odebrał wezwanie do uzupełnienia braków formalnych w dniu 15 czerwca 2016 r. (k. 84) i w dniu 22 czerwca 2016 r. przesłał za pośrednictwem poczty do Sądu pismo uzupełniające (k. 85 - 86).

Następnie, zarządzeniem z dnia 11 lipca 2016 r. upoważniona sędzia Sądu Rejonowego w W., na podstawie art. 422 § 3 k.p.k. w zw. z art. 82 § 1 k.p.w. i art. 35 § 1 k.p.w., odmówiła przyjęcia wniosku obwinionego o doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem, jako wniesionego po terminie (k. 87). Zdaniem Sądu, skoro bieg 7-dniowego zawitego terminu do złożenia wniosku o doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem rozpoczął się następnego dnia po ogłoszeniu wyroku, tj. 20 maja 2016 r., to upłynął on z dniem 26 maja 2016 r. Złożenie wniosku w dniu 27 maja 2016 r. nastąpiło zatem po terminie.

Zarządzenie to zaskarżył obwiniony kwestionując prawidłowość doręczenia korespondencji (k. 94 - 95).

Postanowieniem z dnia 29 grudnia 2016 r., sygn. akt IV Kz (...), Sąd Okręgowy w W. zażalenia obwinionego nie uwzględnił i zaskarżone zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Rejonowego w W., w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku, utrzymał w mocy (k. 112).

Orzeczenie Sądu drugiej instancji zostało zaskarżone na korzyść obwinionego przez Rzecznika Praw Obywatelskich, który we wniesionej kasacji podniósł zarzut rażącego naruszenia prawa karnego procesowego, które mogło mieć istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, tj. art. 123 § 3 k.p.k. w zw. z art. 38 § 1 k.p.w., polegającego na uznaniu, że termin do wniesienia wniosku o uzasadnienie wyroku z dnia 19 maja 2016 r. upłynął dnia 26 maja 2016 r., podczas gdy dzień ten był dniem ustawowo wolnym od pracy, co w konsekwencji

doprowadziło do błędnego przyjęcia, że wniosek obwinionego przesłany za pośrednictwem poczty w dniu 27 maja 2016 r. został złożony po terminie.

Na podstawie tego zarzutu Rzecznik Praw Obywatelskich wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w W. do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna.

Zgodnie z art. 35 § 1 k.p.w. zasadą jest, że wyrok sądu pierwszej instancji uzasadnia się i doręcza stronie wraz z uzasadnieniem jedynie na jej żądanie zgłoszone w zawitym terminie 7 dni od daty jego ogłoszenia, który rozpoczyna swój bieg w dniu następnym (art. 123 § 1 k.p.k. w zw. z art. 38 § 1 k.p.w.). Należy jednak pamiętać, że według art. 123 § 3 k.p.k. w zw. z art. 38 § 1 k.p.w., jeżeli koniec terminu przypada na dzień uznany przez ustawę za dzień wolny od pracy, czynność można wykonać następnego dnia. Termin jest zachowany, jeżeli przed jego upływem pismo zostało nadane m.in. w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej (art. 124 k.p.k. w zw. z art. 38 § 1 k.p.w.).

Taka sytuacja zaszła w niniejszej sprawie, albowiem termin do wniesienia przez obwinionego wniosku o sporządzenie i doręczenie na piśmie uzasadnienia wyroku Sądu Rejonowego w W. upływał 26 maja 2016 r., który ze względu na przypadające w tym dniu Święto Bożego Ciała, był dniem ustawowo wolnym od pracy (art. 1 pkt 1 lit. h ustawy z dnia 18 stycznia 1951 r. o dniach wolnych od pracy, tj. Dz.U. z 2015 r., poz. 90). Wbrew zatem temu, co stwierdzono w zaskarżonym postanowieniu, obwiniony mógł skutecznie dokonać czynności złożenia wniosku o uzasadnienia wyroku w dniu 27 maja 2016 r. Sąd odwoławczy dopuścił się więc rażącej obrazy art. 123 § 3 k.p.k. w zw. z art. 38 § 1 k.p.k., która zamknęła obwinionemu drogę do kontroli instancyjnej wyroku Sądu *meriti*.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.